

Šifra numurs _____

1	2	3	4	5	6	7	8	9	kopā

23. olimpiāde Latvijas un pasaules vēsturē. II posms

2017. gada 13. janvārī

1. uzdevums.

(7 punkti)

Sakārto notikumus hronoloģiskā secībā!

- A Latvijas Republikas dibināšana
- B Dzimtbūšanas atcelšana Latgalē
- C Pirmie vispārējie latviešu dziesmu svētki
- D 1905. gada revolūcija
- E LSDSP dibināšana
- F Pirmā Pasaules kara sākums
- G Latvijas – Krievijas miera līgums
- H Ziemsvētku kaujas Tīrelpurvā

--	--	--	--	--	--	--	--

2. uzdevums. **Izpratne**

(16 punkti)

Ieraksti tekstā trūkstošos jēdzienus un īpašvārdus!

19. gs. beigās vairums Rietumeiropas valstu bija pārgājušas uz konstitucionālu iekārtu un nodrošināja saviem iedzīvotājiem dažādas politiskās un pilsoņa _____; tikmēr Krievijā pastāvēja faktiski neierobežota _____. Valstī visu noteica imperators (jeb _____), Krievijas iedzīvotājiem nebija nekādu iespēju piedalīties valsts politiskajā dzīvē, tādēļ strauji auga iedzīvotāju neapmierinātība ar pastāvošo _____, bieži tika rīkoti _____ pret augstām valsts amatpersonām.

Cars _____ III sāka īstenot stingrāku politiku: ierobežoja sapulču un biedrošanās _____, pastiprināja _____ (pārbaudi, lai nepieļautu kā aizliegta publicēšanu), revolucionārās kustības dalībniekus vajāja un izsūtīja uz Sibīriju.

Lai nostiprinātu Krievijas impērijas vienotību, tika uzsākta aktīva _____ politika, kas pēc _____ revīzijas skāra arī Baltiju. Pēc Krievijas parauga tika reorganizēta tiesu un policijas sistēma. Kā oficiālo lietvedības valodu ieviesa krievu valodu, atbildīgajos amatos iecēla krievu ierēdņus. Valsts centās nostiprināt _____ baznīcas ietekmi. Vissmagāk pārkrievošana skāra _____ sistēmu.

Savukārt, guberņu pārvaldes reforma Baltijā nenotika, muižnieku landtāgi saglabāja iepriekšējās tiesības. Rezultātā Baltijas provinču iedzīvotāji nokļuva divkāršā nacionālā apspiestībā: no vienas puses, saglabājās vācu _____ ietekme, no otras – pastiprinājās krievu _____ vara.

Apsīka pirmā tautiskā atmoda – _____ kustība, jo tā nespēja risināt sociālo un politisko spriedzi sabiedrībā. Bija jāmeklēja jauni ceļi; tā radās _____ – 19. gs. deviņdesmito gadu kultūras un politiskā kustība.

3. uzdevums.

(6 punkti)

Ar kuriem pasaules vēstures notikumiem saistīti Latvijas notikumi?

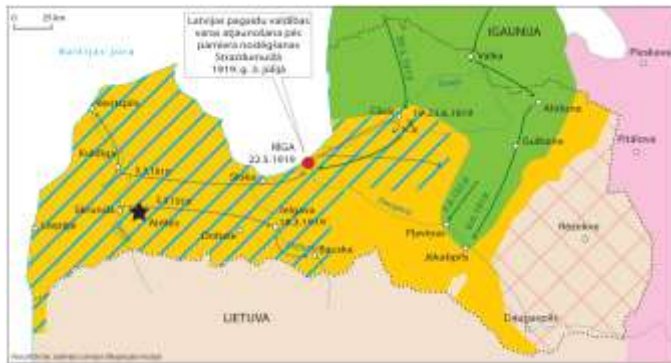
Ieraksti atbilstošo burtu tukšajā vietā kreisajā pusē!

___ 1905. gada revolūcija	A Autoritāru režīmu veidošanās Eiropā
___ Latvijas Republikas proklamēšana	B Itālijas pāriešana Antantes pusē
___ Dzimtbūšanas atcelšana Vidzemē	C Impēriju sabrukums pēc I Pasaules kara
___ K. Ulmaņa valsts apvērsums	D Nacionālisma ideju izplatīšanās Eiropā
___ Brīvības cīņas Latvijas teritorijā	E Krievijas – Japānas karš
___ Jaunlatviešu kustība	F Franču revolūcijas ideju izplatīšanās Napoleona karagājiena ietekmē
	G Pilsoņu karš Krievijā

4. uzdevums

(7 punkti)

Izpēti kartes un atbildi uz jautājumiem!

4.1. Kādu notikumu attēlo šeit redzamās kartes?

4.2. Ar kādu nozīmīgu pasaules vēstures notikumu kartēs attēlotais notikums saistīts?

4.3. Kādi bija kartēs atspoguļotā notikuma cēloņi?

4.4. Kādas bija kartēs atspoguļotā notikuma sekas?

5. uzdevums. Statistikas datu analīze

(11 punkti)

Izpēti tabulā iekļautos datus un atbildi uz jautājumiem!

Latvijas apstrādājošās rūpniecības nozaru struktūra 1929. gadā

Nozare	Strādnieki		Uzņēmumi		Produkcijas vērtība	
	skaits	%	skaits	%	milj. latu	%
Apģērbu un apavu rūpniecība	3 544	5,92	136	4,89	18,9	4,45
Ādu rūpniecība	808	1,35	50	1,80	12,8	3,02
Kokapstrāde	12 926	21,61	300	10,80	55,0	12,96
Ķīmiskā rūpniecība	4 669	7,80	94	3,38	52,8	12,45
Metālapstrāde un mašīnbūve	10 035	16,77	296	10,65	45,9	10,82
Minerālvielu apstrāde	4 022	6,72	98	3,53	11,4	2,69
Papīrrūpniecība	2 698	4,51	30	1,08	20,2	4,76
Pārtikas un garšvielu rūpniecība	9 377	15,68	1395	50,22	143,7	33,88
Poligrāfiskā rūpniecība	2 583	4,32	126	4,54	14,9	3,51
Tekstilrūpniecība	9 166	15,32	253	9,11	48,6	11,46
Visā apstrādājošā rūpniecībā	59 828	100	2778	100	424,2	100

Latvijas Statistiskās gadagrāmatas dati, citēti no: 20. gadsimta Latvijas vēsture II. Neatkarīgā valsts 1918-1940 – Rīga: LVI apgāds, 2003.

5.1. Kuras rūpniecības nozares 1920. gados bija visvairāk attīstītas – spriežot pēc strādnieku skaita?

- _____
- _____
- _____

5.2. Kuras rūpniecības nozares 1920. gados bija visvairāk attīstītas – spriežot pēc uzņēmumu skaita?

- _____
- _____
- _____

5.3. Kuras rūpniecības nozares 1920. gados bija visvairāk attīstītas – spriežot pēc produkcijas vērtības?

- _____
- _____
- _____

5.4. Nosauc trīs lielus starpkaru perioda uzņēmumus Latvijā un norādi, kurām rūpniecības nozarēm tie pieder.

Uzņēmuma nosaukums	Rūpniecības nozare

5.5. Kā izskaidrot to, ka, vērtējot pēc dažādiem rādītājiem, attīstītāko nozaru saraksti atšķiras? (Piemēram, strādnieku skaits ir lielāks kokapstrādē, bet uzņēmumu skaits – pārtikas rūpniecībā).

Atbildē izmanto tabulas datus kā piemēru!

6.1. Atrodi 19. gs. otrās puses un 20. gs. pirmās puses ievērojamu Latvijas personību uzvārdus!
Apvelc saskatītus uzvārdus kā piemērā KĀNE! Miklā paslēpti 30 uzvārdi.

Š	K	U	Z	E	L	Z	E	M	I	T	Ā	N	S	M	A	N	I	S	I
T	E	R	Z	N	E	T	R	I	E	P	I	E	Š	Ī	M	A	N	I	S
B	R	I	E	D	I	S	I	S	P	U	R	V	Ī	T	I	S	U	K	S
E	E	L	I	T	E	N	I	A	M	I	S	K	O	S	T	R	Ī	R	K
N	N	V	P	U	M	P	U	R	S	E	N	D	I	E	N	U	T	O	A
J	E	Ī	L	I	A	G	A	R	T	Č	A	K	S	T	E	L	S	Z	F
A	L	T	I	E	L	T	E	R	U	A	Z	H	A	J	D	M	K	E	A
M	I	O	E	A	I	U	J	L	Č	D	Ā	R	B	K	O	A	O	N	N
I	S	L	K	I	N	O	T	Ē	K	A	L	P	A	K	S	N	L	B	D
N	O	S	Š	O	V	Ē	T	R	A	T	E	P	L	H	V	I	A	E	R
Š	D	R	Ā	T	O	M	E	I	E	R	E	P	O	T	I	S	Ū	R	S
U	L		N	M	S	T	Ā	E	D	O	Z	E	D	I	E	N	A	G	G
Ļ	A	U	S	E	K	L	I	S	K	Z	E	V	I	R	Z	A	S	A	O
C	L	P	A	D	E	G	S	M	I	E	R	A	S	F	J	K	D	I	L
I	R	G	O	I	T	K	Ā	N	E	B	A	U	M	A	N	I	S	L	D
M	U	T	E	N	M	I	E	G	S	E	S	P	E	R	A	N	T	O	M
Z	O	B	S	Š	E	D	O	M	B	R	O	V	S	K	I	S	I	M	A
E	S	K	A	D	N	E	K	A	D	G	A	L	K	I	E	N	S	S	N
G	V	Ā	C	I	E	T	I	S	O	S	A	Z	E	M	D	E	G	A	I
S	A	U	L	I	B	E	R	T	S	K	A	I	T	L	I	S	K	A	S

6.2. Tabulā sagrupē personības pēc to darbības jomas!

Literāti	Politikā	Tēlnieki un gleznotāji	Militārpersonas	Uzņēmēji	Mūziķi (komponisti un izpildītāji)

7. uzdevums. Cēloņi un sekas

(5 punkti)

Ievēl bultu katrā notikumu pāri tā, lai bulta norādītu uz sekām!

Dzimtbūšanas atcelšana	_____	Kapitālistisko attiecību veidošanās Latvijas laukos
Lēna ekonomikas atjaunošana pēc Pirmā pasaules kara	_____	Rūpniecības evakuācija
Latvijas Republikas Satversmes sapulces darbība	_____	Latvijas valsts konstitūcijas izstrāde
Vardarbība 1905. gada revolūcijā	_____	Iedzīvotāju politisko tiesību ierobežošana cara patvaldības laikā
Jaunlatviešu darbība	_____	Latviešu tautas nacionālās pašapziņas celšanās

Piemērs
 1934. gada valsts apvērsums Latvijā ← Pasaules ekonomikas krīze

Uzmanīgi izpēti avotus, lai atbildētu uz jautājumiem!

Krievijas Valsts domnieku Jāņa Goldmaņa un Jāņa Zāliša uzsaukums latviešu tautai

Avots A

Publicēts laikrakstā *Dzimtenes vēstnesis* 1915. gada 28. jūlijā.

Pulcējaties zem latviešu karogiem!

Latvijas dēli, mums atļauts dibināt kara pulkus. [...] Pulkus vadīs latviešu virsnieki. Latviešu pulki kalpos Latvijas atkarošanai un aizstāvēšanai, lai tā arī turpmāk zeltu, kā nešķirama varenās Krievijas daļa. Šo pulku apgādāšanu uzņemās valdība, bet kā latviešu brīvprātīgi pulki un tautas lepnums, tie stāvēs mūsu tautas īpašā aizgādībā un mīlestībā. [...]

Tagad, vai nekad! Kara laukā jums, Latvijas dēli, jārada tagad tautas liktenis un slava. Jūs, vidzemnieki un latgalieši, kas druvās vēl izkaptis cilājat, un jūs, kurzemnieki, kam arkli jau atstāti rūsē tēvu tīrumos, – apmaināt izkaptis un arklu pret kareivja zobenu! Un visi, kas izkaisīti svešumā, bet kam sirds vēl pukst priekš dzimtenes, sniedzat roku uz cīņu! Jo vairāk esam zaudējuši, jo vairāk mums jāatgūst. Lielajam naidu laikam jātop par lielu cerību un lielas saņemšanās laikmetu visā mūsu tautā. Brāļi, labāk cīņā doties, nekā nīkt un izputēt pa svešām ceļmalām! Kā arvienu, tā arī šinī grūtā brīdī, paliksim uzticīgi savai tēvu zemei un kalsim paši viņas likteni! [...]

“Tēvu zemei grūti laiki, dēliem jāiet palīgā!”

Fragmenti no **Otrā latviešu strēlnieku pulku delegātu kongresa rezolūcijas** jeb tā sauktās **17. maija rezolūcijas**. Publicēta 1917. gada 18. maijā laikrakstā *Brīvais Strēlnieks*.

Avots B

Attiecībā pret jauno Pagaidu Valdību, apvienotā latviešu strēlnieku Padome pieņēma šādu rezolūciju: [...]

5) Mūsu armijas un revolucionārās tautas rīcība šai traģisma pilnā stāvoklī, pēc mūsu domām, var būt tikai šāda: jāpamudina “sabiedroto” un “naidīgo” valstu demokrātijas pieņemot un uzstāties par Krievijas revolucionārās demokrātijas miera platformu — bez aneksijām, bez kontribūcijām, par tautu pašnoteikšanos — un trenkt projām imperiālistiskās valdības; spiest revolucionārās Krievijas valdību piedraudēt gluži nošķirties no “sabiedrotiem”, ja viņi nepieņem demokrātijas miera platformu.

Vācijas armijas revolucionarizēšanas un miera idejas stiprināšanas nolūkā jāturpina brāļošanās un agitācija, pie kam tas organizējams zem Kareivju Padomju uzraudzības, lai brāļošanās neizlietotu neķītriem nolūkiem, kā mūsu, tā arī pretējās puses štābi. Paredzēdami imperiālistiskās Vācijas uzbrukumu Krievijai, mēs uzdodam Padomēm uzmanīgi sekot pretiniekam un nostiprināt armiju, lai mēs būtu spējīgi atsist uzbrukumu. [...]

7) Tālāk mēs esam pārliecināti, ka buržuāzijas un zemes īpašnieku priekšstāvji Pagaidu valdībā traucēs un neļaus izvest dzīvē ne vien revolucionārās demokrātijas ārlietu politiku, bet — arī iekšējo politiku; vecās varas palieku laušanu, jaunās iekārtas radīšanu, zemnieku saimnieciskā stāvokļa nodrošināšanu, strādnieku likumu izvešanu dzīvē, nodokļu uzvešanu mantīgo šķirām, rūpniecības, banku u. t. t. uzraudzības organizēšanas nokārtošanu un bada novēršanu. Buržuāzija un zemes īpašnieki visu to traucēs tādēļ, ka šīs reformas un pasākumi vērsti pret šo šķiru patīgām interesēm.

8) Tādēļ mēs atzīstam: koalīcijas ministrija nespēj atsvabināt ne mūsu armiju no asiņu liešanas un kroplšanas kapitālistu, baņķieru — visu iekarotāju labā, — ne arī izlietot visus iespējamus un nepieciešamos līdzekļus Krievijas glābšanai no saimnieciskā sabrukuma un kontrrevolūcijas uzliesmojuma. [...]

10) Par mūsu lozungu paliek līdzšinējais revolucionārās demokrātijas uzaicinājums: Visu Varu Strādnieku, Zaldātu un Zemnieku Deputātu Padomēm! [...]

Jukums Vācietis. Latviešu strēlnieku vēsturiskā nozīme.

Avots C

Izdota 1922. gadā Maskavā Latvijas Komunistiskās partijas Centrālkomitejas apgādā.

Krievijas iedzīvotājiem vēsture pavēlēja no verdziski padevēģiem kļūt par īstiem pilsoņiem. Bet šo pārmaiņu spēja izdarīt vienīgi revolūcija. Ne mūsu varā bija noteikt, kad viņa būs, bet mēs cerējām, ka viņa būs. Mēs bijām pārliecināti, ka šis ir vienīgais ceļš, kurš izvedīs nosirmojušo un izčākstējušo Krieviju pie jauna un zaļojoša vēstures laikmeta robežām.

Mēs ticējām, ka Krievijas revolūcijas procesā mums, latviešiem, ir jāspēlē zināma loma: mēs cerējām un gribējām caur revolūciju sasniegt Latvijas atsvabināšanu no nenormālajiem Krievijas absolutisma pinekļiem. Mēs gribējām atbrīvot Krieviju un caur Krievijas brīvību gūt brīvu un neatkarīgu Latviju.

4. Vidzemes latviešu strēlnieku pulka strēlnieki ar karogiem Februāra revolūcijas upuru piemiņas demonstrācijas laikā. Rīgā 1917. gada 10. martā. Devīzes uz karogiem.

Avots D

"Lai dzīvo autonoma Latvija! Slava brīvībai! Slava Latvijai brīvā Krievijā!"

Fotogrāfija no Latvijas Kara muzeja krājuma.

Bruno Kalniņš. "Vēl cīņa nav galā..."

Memuārus izdevis apgāds "Memento" 1983. gadā Stokholmā

Avots E

Strēlnieku radikalizēšanai bija vairāki cēloņi. Viņi bija dziļi satraukti par smagajiem zaudējumiem 1916.-17. gada Ziemsvētku kaujās, kuras deva tikai nelielus panākumus. Pēc revolūcijas viņu nemiers izlauzās uz āru un vērsās ne vien pret krievu ģenerāļiem, bet arī pret latviešu pulkvežiem un valsts domniekiem, kurus strēlnieki uzskatīja par līdzatbildīgiem viņu zaudējumos. Arī miera propaganda atrada strēlniekos daudz klausītāju. Viņi negribēja tālāk velti liet savas asinis nevajadzīgajā karā, kuru sagurušā un demoralizētā krievu armija vairs nespēja veikt. Jaunā Pagaidu valdība arī neapmierināja strēlnieku cerības; tā gribēja karu turpināt un nedeva Latvijai autonomiju. Šinī situācijā nāca lielinieki un solīja strēlniekiem strādnieku un kareivju padomju varu, mieru un Latvijas autonomiju. Tāpēc nav jābrīnās, ka lielinieku propagandai bija lieli un ātri panākumi. Turklāt 1917. gadā strēlnieki nezināja, kas patiesībā lielinieki ir, un kāda būs viņu vara. Neviens toreiz nevarēja iedomāties, ka lielinieku uzvara atnesīs diktatūru un nacionālu nebrīvību.

Taisni otrādi, strēlnieki uzskatīja lieliniekus par pašiem noteiktākajiem brīvības cīnītājiem. Tie toreiz nāca pie strēlniekiem kā vecās un plaši pazīstamās Latvijas Sociāldemokrātijas pārstāvji. Patiesībā 1917. gadā latviešu strēlnieki nebija lielinieki, un tikai neliela daļa iestājās partijā [jūlija mēnesī 1826]. Viņi bija radikāli revolucionāri, kas ticēja lielinieku saukļiem un ticēja, ka, atbalstot lieliniekus, viņi izbeigs karu un izcīnīs brīvu un demokrātisku Latviju.

Uldis Ģērmanis. Zemgaliešu komandieris. Pulvedis Vācietis un latviešu strēlnieki Pirmajā pasaules karā un Oktobra revolūcijā. Publicēts žurnālā *Jaunā Gaita* 1971. gadā Toronto, Kanādā.

Avots F

Jāievēro, ka pēc smagajām janvāra kaujām un lielajiem asiņainajiem upuriem latviešu strēlnieki pārdzīvoja zināmu psihisku krīzi. Viņi bija ieguvuši izcilu karotāju slavu, bet viņu uzbrukumi nebija guvuši cerētos panākumus. Strēlnieki bija neapmierināti, vīlušies, un viņi meklēja attaisnojumu šīm neveiksmēm augstākās militārās vadības ļaunprātīgā nodevībā. Bet vai tādā gadījumā bija kāda jēga turpināt karot līdzšinējā veidā? Un ja līdzšinējā karošana bija bezjēdzīga, ko darīt tālāk? Arī pulku sastāvs bija stipri mainījies. Labākā gadījumā tikai ap 10% no strēlniekiem bija brīvprātīgie.

Un tomēr nav ticams, ka šie slavenie pulki klausītos uz tādu propagandu, kas aicinātu tos kapitulēt ienaidniekam. Bet revolucionārā propaganda neaicināja uz kapitulāciju; tā solīja izvest „nelietīgi izmantotos latviešu strēlniekus” no strupceļa un šaubām, kurās viņi bija nonākuši, aicinot uz cīņu par visas cilvēces atbrīvošanu no kara, no sociālas un nacionālas apspiestības. Lai to sasniegtu, strēlniekiem nebija vairs jātriebās pret vācu nocietinājumiem, bet viņiem nebija jāzaudē ne cīnītāju slava, ne gods. Viņiem tika piedāvāta revolūcijas bruņotā avangarda loma un cīņa jaunā, daudz augstākā plāksnē, kur uzvaras izredzes garantēja sabiedriskās attīstības likumi, kurus savukārt pārzināja un prata izskaidrot revolucionārā sociāldemokrātija.

Atpestīšanas formula, kas ievadīja LSD [Latvijas Sociāldemokrātijas] panākumus latviešu strēlnieku pulkos, skanēja: „Karš izbeidzams tikai revolucionārā ceļā, bez aneksijām un kontribūcijām, dibinoties uz tautu pašnoteikšanas tiesībām.” [..] Šī propaganda spēcīgi iedarbojās arī uz tiem strēlniekiem, kurus maz interesēja varenās revolucionārās perspektīvas, jo tā rādīja šķietami ērtāko ceļu, kas veda ārā no ierakumiem un pretī taisnīgam mieram.

Fragments no N. Nefedova raksta **Latviešu Sarkanie strēlnieki.** Publicēts žurnālā “Veče” 1982. gadā.

Avots G

Dažādu tautību un pilnīgi pretēju politisko uzskatu autori – zviedru rakstnieks, padomju maršals komunisti, latviešu vēsturnieks rusofobs, vācu vēsturnieks, Francijas un Lielbritānijas diplomāti un, visbeidzot, pats Ļeņins – viņi visi piekrīt vienam viedoklim: ja latviešu strēlnieki nenostātos lumpen-proletariāta vadoņa Ļeņina un viņa komunistiskās partijas aizsardzībā, padomju valdība tiktu gāzta un nebūtu pamata pasaules revolūcijai – boļševiku lielvarai – PSRS. Un ja tā, tad ne tikai Krievijas, bet visas pasaules vēsture būtu gājusi pavisam citu vēsturiskās attīstības ceļu – grūtu vai vieglu, bet jebkurā gadījumā ne tik asiņainu kā to pavēra latviešu sarkanie strēlnieki.

Latvijas PSR vēsture no vissenākajiem laikiem līdz mūsu dienām.

Izdota Rīgā 1986. gadā.

Avots H

1917. gada maija sākumā no Maskavas uz Rīgu pārbrauca LSD CK [Latvijas Sociāldemokrātijas Centrālā komiteja]. [..] Latvijas boļševiki galveno vērību veltīja tam, lai nostiprinātos armijā strādājošās partijas organizācijas un pastiprinātos to ietekme kareivju vidū. [..] Latviešu strēlnieku pulki maijā atklāti pārgāja boļševiku pusē. 17. maijā otrajā latviešu strēlnieku pulku delegātu kongresā delegāti atbalstīja boļševistisko lozungu “Visu varu strādnieku, zemnieku un kareivju deputātu padomēm!”

Pulcējaties zem latviešu karogiem! Izdota Rīgā 2015. gadā.

Avots I

Saskaņā ar 1920. gada 11. augusta Padomju Krievijas un Latvijas miera līgumu ļoti daudzi latviešu strēlnieki demobilizējās un izbrauca uz Latviju. Tieši veicinot Deņikina, Judeniča un Vrangļa, kā arī citu “vienotās un nedalāmās” Krievijas atjaunotāju sagraīvi, latviešu strēlnieki bija devuši savu ieguldījumu Baltijas jauno valstu neatkarībā. Padomju Krievijā, respektīvi, Padomju Savienībā palikušos strēlniekus un citus latviešus (protams, ne tikai viņus) ar maziem izņēmumiem samala Josifa Staļina un viņa rokaspuīšu oficiāli noorganizētās nāves dzirnavas.

Valdis Bērziņš. Latviešu strēlnieki – drāma un tragēdija

Izdota Rīgā 1995. gadā.

Avots J

Uzstājoties pret ieilgušo karu un Krievijas pagaidu valdību, prasot varu nodot strādnieku un zemnieku (Vidzemē – bezzemnieku), kā arī kareivju padomēm, viņi gluži nemanot bija iepinušies lielinieku izmestajā tīklā. Protams, ar ko tas viss beigsies gan pašiem strēlniekiem, gan tolaik lielā mērā kreisi orientētajai latviešu tautai, neviens nevarēja pateikt.

Igors Vārpa. Ceļš uz Latvijas valsti 1914-1922. Izdota Rīgā 2012. gadā.

Avots K

Tālu no dzimtajām mājām, vienoti nacionālo un revolucionāro ideju apziņā, latviešu strēlnieki Krievijas pilsoņu kara kauju laukos paveica brīnumus. Leģendārās padomju latviešu strēlnieku cīņas Krievijā netieši veicināja arī Latvijas neatkarības nostiprināšanu, sagraujot krievu baltgvardu plānus. Tomēr, ja uzskata, ka latviešu strēlnieki esot izglābuši padomju varu no bojāejas, tad latviešu strēlniekiem jāuzņemas līdzatbildība par šīs varas pastrādātajiem noziegumiem, par PSRS genocīdu pret daudzām tautām, tajā skaitā arī pret latviešu tautu. Faktiski latviešu strēlnieki cīnījās pret visām nacionālās neatkarības kustībām – pret jaunajām valstīm. Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Polijas neatkarību boļševiki atzina tikai pēc tam, kad šo valstu nacionālās armijas no savas valsts bija izdzinušas Sarkano armiju ar tajā karojošajiem latviešu strēlniekiem.

ATBILDI UZ JAUTĀJUMIEM PAR AVOTIEM!

(20 punkti)

8.1. Ar kādu Latvijas vēstures notikumu saistīti avoti? (avoti B –J)**8.2. Kuri no piedāvātajiem avotiem uzskatāmi par vēstures pirmavotiem, kuri – par literatūru?** (avoti A –J)

Vēstures pirmavoti	Literatūra

8.3. Uzsaukuma autori uzrunā atsevišķi vidzemniekus un latgaliešus, un atsevišķi – kurzemniekus. Izskaidro, kāds vēsturisks fakts ir šāda dalījuma pamatā? (avots A)

8.4. 17. maija rezolūcijas autori ir pārliecināti, ka Pagaidu valdība nespēs īstenot viņu mērķus. Nosauc strēlnieku mērķus pēc Februāra revolūcijas ! (Avoti B, C un D)

Lined writing area consisting of multiple horizontal lines for text entry.